

Anm. til § 19: Indenrigsministeriet.

Stilling.	Tjenesteaar.	Lønning.	Alderstillæg.	3fte personb. Tillæg.	Søvedsum.
Overført...		Rr. 39,600.	Rr. D. 7 216. 66	Rr. 1,600.	Rr. D. 48,416. 66
1ste Expeditionskontor:					
Chefen, tillige Kommitteret	4/6 1886	3,200.	"	800.	4,000.
En Fuldmægtig	13/3 1885	1,600.	200.	"	1,800.
En do.	22/10 1885	1,600.	200.	"	1,800.
En do.	23/8 1886	1,600.	150.	"	1,750.
2det Expeditionskontor:					
Chefen	"	3,200.	"	"	3,200.
En Fuldmægtig	"	1,600.	"	"	1,600.
En do.	"	1,600.	"	"	1,600.
Bogholderkontoret:					
Chefen	"	3,200.	"	"	3,200.
En Fuldmægtig	"	1,600.	"	"	1,600.
Handelsdepartementet:					
Departementschefen	"	5,200.	"	"	5,200.
En Kontorchef	"	3,200.	"	"	3,200.
En Fuldmægtig	"	1,600.	"	"	1,600.
		68,800.	7,766. 66	2,400.	78,966. 66

Med Hensyn til, at Indenrigsministeriets Afdeling for Postvæsenets Overbestyrelse i Overensstemmelse med den Stilling, nævnte Afdeling for Tiden virkelig indtager, foreslaas benævnet Departement, hvis Chef overtager Funktion som Generaldirektør, og hvori der foruden de nuværende to Kontorer (Expeditionskontoret og Kontoret for Bogholderi og Materiel) oprettes et 2det Expeditionskontor, skal Følgende bemærkes:

Da Post- og Telegrafvæsenet i Aaret 1873 (kongelig Resolution af 8de November f. A.) henlagdes til Indenrigsministeriet, saaledes at det kom til at udgjøre en Del af dettes 2det Departement, tilfattede man at faa den tekniske Ledelse af disse Forretningsgrene stillet umiddelbart under den øverste Administrator, Ministeren, og man lededes herved af den Erfaring, som var indvundet, navnlig i de senere Aar af det Tidrum, i hvilket Postvæsenet med en Generalpostdirektør som teknisk Chef forterede under et af Finansministeriets Departementer. Det havde nemlig vist sig, hvor uheldigt det var, at den med den hele Posttjeneste fortrolige Autoritet, der stod de praktiske Forhold nær og ifølge sine Kundskaber bedst kunne dømme om Manglerne og Midlerne til at raade God paa dem, forterede under et Departement, som i mange Tilfælde ikke kunde have den fornødne Indsigt i de Forretninger, for hvis Afgjørelse den dog bar Ansvar. Tanken om saaledes at komme bort fra den byrdefulde og tidspildende Omvei til Ministeren var utvivlsom rigtig; men det maatte erkjendes, at den Maade, hvorpaa den søgtes gennemført, ikke var heldig, idet man nemlig henlagde en saa betydelig Administrationsbranche som Postvæsenet tilligemed Telegrafvæsenet under et Departement i Indenrigsministeriet, under hvilket alt Jernbane-, Vei- og Havnevæsenet m. v. forterede, og derved skabte et Embede, hvis behørig Vedretelse maatte ligge over en enkelt Mands Kræfter. Hertil kom endnu den Umstændighed, at Expeditionskontoret i Post- og Telegrafvæsenets Overbestyrelse blev indordnet i Rækken af Ministeriets øvrige Kontorer med Avancement fælles med disse, hvoraf Følgen blev, at det underordnede Personale i nævnte Kontor efterhaanden kom til at bestaa af unge Mænd uden postal Uddannelse, hvilket var uheldigt for de der forekommende forskjelligartede ofte vanskelige Sagers Behandling, der i Almindelighed udfordrer særlige positive Kundskaber.

I Erkjendelse af Manglerne ved denne Tilstand blev derfor, da Generaldirektoratet ved Dødsfald blev ledigt i Aaret 1883, den kongelige Resolution af 15de December f. A.